

MŪSŲ LIETUVA

NR. 4 (2214) SEMANÁRIO 1992 KOVAS-MARÇO 1 D. - Cr.500,00

Rua Juventus,28 - Pque da Moóca - 03124 SÃO PAULO, Tel.273-0303

AISVA VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI... IR MŪSŲ ATSAKOMYBĖ

Jau mes turime viską, ko ištisus penkiasdešimt metų siekėme. Lietuva laisva, nepriklausoma, pripažinta beveik viso pasaulio valstybių, pilnateise nare priimta į Jungtinių Tautų ir daugelį kitų tarptautinių organizacijų. Kova laimėta, Lietuvos laisvinimo darbas atliktas, Lietuvai belieka tik gyventi ir džiaugtis. O ką dabar bereikia daryti išeivijai?

Toks klausimas ant išeivių lūpų dabar labai dažnai vartaliojasi, lyg juo būtų bandoma įrodyti, kad išeivijai lietuviško darbo kaip ir nebeliko. Nebereikia siųsti savo gyvenamų kraštų prezidentams telegramų, nebereikia stovėti demonstracijose su plakatais ir vėliavomis ir Vasario 16-tos minėjimuose nebereikia drožti ugningų kalbų įkaitinti tautiečiams ir į juos pasikviestiems amerikiečiams politikieriams aiškinti, kad Estija, Latvija ir Lietuva nėra "Balkan", bet Baltic States, kad jie bent žinotų, nors ir vėliau nieko nedarytų, kad iš sovietų vergijos mes norime išlaisvinti ne kokią nors Graikiją, bet Lietuvą. Tiesa, ieškodami į tą klausimą atsakymų, mes visgi galvojame, kad to darbo mum šiek tiek gal būtų, nes Lietuvai reikia padėti "atsistoti ant kojų": reikia mum patiems jai duoti arba iš kur nors iškaulyti pinigų, įvairiausių technikos, medicinos priemonių arba

vaistų, surasti jai specialistų, sudaryti jaunimui sąlygas mokytis Vakarų pasaulio mokyklose įvairių specialybių, o politikus-demokratijas, valstybės bei verslo valdymo meno. Tačiau vėl darbas tik Lietuvai. Gerai taip galvoti ir daryti, tokios pagalbos Lietuvai reikia dabar ir dar ilgai reikės, ir niekada jos nebus per daug, tačiau visais tais reikalais besirūpinant, ar neverta būtų šiek tiek pagalvoti ir apie mus pačius, apie išeiviją, apie jos ateitį ir net apie gyvybę, nes nykimo ženklų jau akivaizdu. Ar iš tikrųjų nebereikia nė savęs pačių?

Nors vienas skaitytojas laiškų skyriuje siūlo visiems ešalonais grįžti į Lietuvą, bet vargu ar tokiu jo pasiūlymu pasinaudos bent vienas išeivijos nuošimtis. Visiems aišku, kad išeivija liks. Klausimas tik, koks bus jos lietuviškumas? Žinau, kad bent kelios jaunos šeimos atsiėmė vaikus iš šeštadieninių lituanistinių mokyklų, aiškindamos, kad Lietuvai nepriklausomybę atgavus vaikus lietuviškai mokytį nebėra prasmės, nes jos laisvės kovai talkininkų ugdyti nebereikia.

Lietuvos Respublikos Krašto apsaugos departamento vyrai prie Vytauto Didžiojo paminklo Kaune
Nuotrauka: R. Januševičius

Yra ir daugiau šeimų, pradedančių panašius klausimus kelti. Kam bevarginti šeštadieniais vaikus tomis lietuviškais pamokomis, kai jie, kartu su savo kitautučiais draugais gali lankyti sporto, gimnastikos pamokas ar kitokius jų pomėgiams atitinkančius užsiėmimus. Juk geras lietuvis gali būti ir be lietuvių kalbos.

Toks galvojimas ir ketinimai mus turi jau labiau jaudinti, nes jie atliepia mūsų išeiviško gyvenimo žymiai rimesnę pusę ir verčia mus visus giliau susimąstyti. Ir kaip tik šiuo metu, kurį mum reikėtų laikyti kritišku pereinamuoju laikotarpiu. Labai taikliai jį apibūdino jaunosės kartos Lietuvių Bendruomenės leikėja Vaiva Vėbraité Pasaulio lietuvių lapkričio laidoje rašiniu, "Kai nebeliko klijų", tais klijais laikydama mus visus vienybės telkusį Lietuvos laisvinimo darbą iki Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo ir toliau klausdama, ar tą vienybę ir toliau išlaikysime, suvokdami, kad (antrasis mūsų tikslas red.) lietuviybės iš Lietuvos nacionalinė

laikymas nebuvo vien Lietuvos tragedijos pareikalavimas, bet tikslas ir džiaugsmas savyje.

Taigi, ar suvoksime? Ypač tuo pereinamuoju laikotarpiu, kai laikinąjį savo darbą — Lietuvos laisvinimą — pabaigę, turėsime persirikiuoti prie nuolatinio lietuviybės išlaikymo, nebeieškodami kitų lietuviškam darbui dirbti pateisinaimų priežasčių, nors ir tokių, kaip Lietuvai pagalbos ieškojimas ar teikimas. Taip, sutikim, kad ir tas darbas reikalingas bei prasmingas, bet jis jau gal nebėra pats aukščiausias, skelbiantis lietuviybės išlaikymą, kaip kad daugeliu atveju jį skelbė Lietuvos laisvinimas. Dabar mūsų lietuviškojo darbo vyraujantis tikslas turi būti lietuviybės išlaikymas visomis galimomis bei turimomis priemonėmis. Tai pradėkime pabrėžti ir tokiuose susitelkimuose kaip Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimai Vasario 16-tą. Pabrėžti ir žodžiais, ir veiksmais, o po minėjimų — ir pavyzdžiais.

SEMANARIO

MŪSU LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 – Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$.10.000,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 25.000,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą: Cr\$. 3.000,00
Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 500,00
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus: 75 Dol.
Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 20.000,00

Gal dėl tokio nusiteikimo per daug prieštaraujančių ir nesusilauksiu, tačiau jaučiu, ir jau esu patyręs, kad daugelis su manim nesutiks dėl paties lietuviybės išlaikymo supratimo, nes jo pagrindą aš laikau lietuvių kalbą. Nesiginčiju su teigiančiais, kad geras lietuvis gali būti ir lietuvių kalbos nemokėdamas, ir nurodantįs tokio gerumo pavyzdžius, kaip jų siunčiamas prezidentui telegramas, senatoriams laiškus, demonstracijose pastovėjimą su plakatais, nugabentas į Lietuvą tonas gėrybių, bet taip pat galvoju, kad nesiginčys jie su manimi, jog pilnam lietuviybės išlaikymui to neužtenka. Tautos, o taip pat ir tautinės valstybės, o Lietuva tokia yra, gyvybei palaikyti reikia lietuviškos kultūros su visomis jos šakomis ir plonybėmis. O jai ne tik kurti, bet ir ja naudotis būtina lietuvių kalba. Be jos lietuvis, nors ir geras, bet beveik miręs lietuvis, težinomas tik iš statistikos sąrašų ir pažįstamas tik iš stovėjimo su plakatu demonstracijose. Ir tai verta prisiminti ir Vasario 16-tą, nes lietuviybės – pilnos lietuviybės – išlaikymas Lietuvai už jos ribų yra mūsų pagrindinė ir didžioji atsakomybė.

ŽINIOS IŠ LIETUVOS

BUS IŠVESTA RUSŲ KARIUOMENĖ

Vasario 1 d. Vilniuje posėdžiavusios lietuvių ir rusų vyriausybės delegacijos sutarė, kad vasario mėnesį bus pradėtas rusų kariuomenės palaipsniškas išvedimas iš Lietuvos teritorijos, tačiau nebuvo pranešta iki kurio laiko visa kariuomenė bus atitraukta. "Išvedimo tempus neišvengiamai sąlygos įvairūs veiksniai", – pasakė rusų delegacijos pirmininkas "Šakhrai: Lietuvos saugumo interesai reikalauja greito kariuomenės išvedimo, bet, deja, išvedimą gali sulėtinti socialinio pobūdžio priežastys, suprask, kaip pastebi apžvalginin-

kai, – rusų kariškių kitur įkurdinimo problema. Lietuvos delegacijai vadovavęs Česlovas Stankevičius pareiškė, kad Lietuva, siekdama pagreitinti kariuomenės išvedimo tempus, yra pasiruošusi pasiūlyti į Rusiją statybos darbininkų ir medžiagų gyvenamųjų butų statybai paspartinti. Č. Stankevičius teigiamai įvertino pasiektą susitarimą jau vasario mėnesį pradėti palaipsnišką rusų kariuomenės išvedimą iš Lietuvos. Kariuomenės atitraukimo problemoms svarstyti delegacijos vėl susitiko vasario 10 d. Taip pat buvo svarstomas rusų pasiūlymas, – aprūpinti Lietuvos krašto apsaugos dalinius ginklais, šaudmenimis ir kita karine medžiaga. Rusijos delegacijos pirmininkas pažymėjo, kad su kariuomenės išvedimu susiję klausimai bus sprendžiami gerbiant Lietuvos respublikos nepriklausomybę ir valstybinį suverenitetą, suderinamai su Lietuvos įstatymais. Nuspręsta sudaryti mišrias ekspertų grupes, kuriom bus pavesta parengti susitarimą dėl kariuomenės išvedimo laiko ir būdų, taip pat dėl Lietuvoje esančių svetimos

kariuomenės įrengimų inspekcijos, ginkluotųjų pajėgų statuso pereinamajame laikotarpyje.

VAT. R.

NAFTA IR ELEKTRA

Problema Lietuvai sudaro Rusijos su mažintas naftos tiekimas valyklai Mažeikiuose. Energetikos ministerijos kuro departamento vyr. inž. Sigito Bernotaičio pranešimu, seniau naftotiekiu į Mažeikius per parą vidutiniškai atkeliavo 40.000 tonų naftos, o dabar susilaukiama tik 16-18.000 tonų. Mažeikių naftos perdirbimo įmonė turėjo sumažinti benzino, dyzelio ir aviacijos kuro, mazuto, suskystintų dujų gamybą. Tai priverstė Lietuvos elektrines taupyti kurui naudojamą mazutą, gaunamą iš naftos atliekų Elektrinės, dirbdamas nepilnu pajėgumu, šiltesnėmis dienomis per parą sutaupo apie 5.000 tonų mazuto. Pagrindinis krūvis dabar tenka daug priekaištų susilaukusiai atominėi Ignalinos jėgainei. Mazutą kurui naudojančiuose Elektrėnuose dirba tik du 150 ir 300 megavatų galimumo agregatai. Toks sumažintas darbas labai nepatogus Lietuvai ir elektrinės personalui. Mat staiga padidėjusi elektros paklausa dėl nedidelio elektros srauto pasikeitimo gali automatiškai išjungti tuos du Elektrėnų agregatus. Sausio 10 d. dėl šios priežasties automatiškai išjungė penktojo Elektrėnų jėgainės bloko agregatas. Vienas Ignalinos atominės jėgainės blokas gali patenkinti tik mažiau nei pusę Lietuvos elektros energijos poreikių. Saugumui užtikrinti reikia ir kitų elektrinių darbo.

Iš britų spaudos

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677, Res: 274-1886

CIRURGIÕES DENTISTAS

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

JAQUETAS DE PORCELANA

DR. PAULO R. NICIPORCIUKAS

R. Cap. Pacheco Chaves 1206, 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

PARDUODAME

AUTOMOBILIAMS

LIPINĖLIUS

VĒLIAVĒLES

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

IEŠKOMA IŠEITIES

Lietuva, pati taupydama elektros srovę, negali sustabdyti jos tiekimo savo kaimynams— Estijai, Latvijai, Kaliningrado sričiai ir Gudijai. Mat jie ir Lietuva yra vieningos energetinės sistemos dalis. Į elektros tiekimo sumažinimą kaimynai galėtų atsiliesti Lietuvai žalingais varštais. "Atgimimo" 2 nr. rašoma, kad pirmajame šių metų ketvirtyje Rusija įsipareigojo tiekti 70% 1991 m. tuo pačiu laiku naftotiekiu parūpintos naftos. Įsipareigojimas nevykdomas turbūt ir dėl pačius rusus slegiančių problemų. Mažeikių naftos perdėbimo įmonę reikės pertvarkyti į akcinę bendrovę, 60% akcijų paliekant Lietuvai ir tuo būdu užtikrinant įmonės kontrolę. Dabar Mažeikių įmonė, negaudama perdėbimui reikalingo kiekio naftos, kasdien turi didelį nuostolį. Tapusi akcine bendrove, ji galėtų naudotis ir Rusijos kapitalu, užtikrinančiu pilną naftos tiekimą pagal naftotiekio vamzdžių pajėgumą. Tada Lietuvoje galėtų būti įrengtas degalinių tinklas, specialus uostas su naftos cisternomis jį atvežantiems ir išvežantiems tanklaidams. Tokių pasiūlymų jau yra gauta, bet jiems įgyvendinti reikia tvirtų Rusijos rublių ir taip pat tvirtų Lietuvos litų.

EUROPOS BANKAS PADĖS LIETUVAI

Sausio 14 d. Gediminas Vagnorius susitiko su Europos Rekonstrukcijos ir Vystymo banko viceprezidentu Mario Sancinelli. Susitikimo metu buvo pasikeista nuomonėmis apie banko ekspertų darbą, įvertinant Lietuvos ekonominę padėtį bei Lietuvos energetikos, telekomunikacinių transporto bei finansinės sistemų ekspertinio įvertinimo galimybes. Taip pat buvo aptartos Lietuvos įstojimo į ERVB perspektyvos.

NEKILNOJAMO TURTO GRAŽINIMAS

Lietuvos vyriausybė pratęsė dokumentų, patvirtinančių nuosavybės teises į išlikusį nekilnojamą turtą, pateikimo laiką iki 1992 m. kovo 31 dienos, nekeičiant įstatymu nustatytos prašymų atstatyti nuosavybės teisę į išlikusį nekilnojamą turtą pateikimo datos.

NAUJAS PAŠTO ŽENKLAS

Nuo sausio 1 dienos pakėlus pašto tarifus, į apyvartą buvo išleistas naujas lietuviškas pašto ženklas su Vyčiu. Jo nominalas — 500 (5 rb.). Pašto ženklai spausdinti Leipcigo spaustuvėje.

RUSAI IŠ LIETUVOS VYKSTA Į ARGENTINĄ

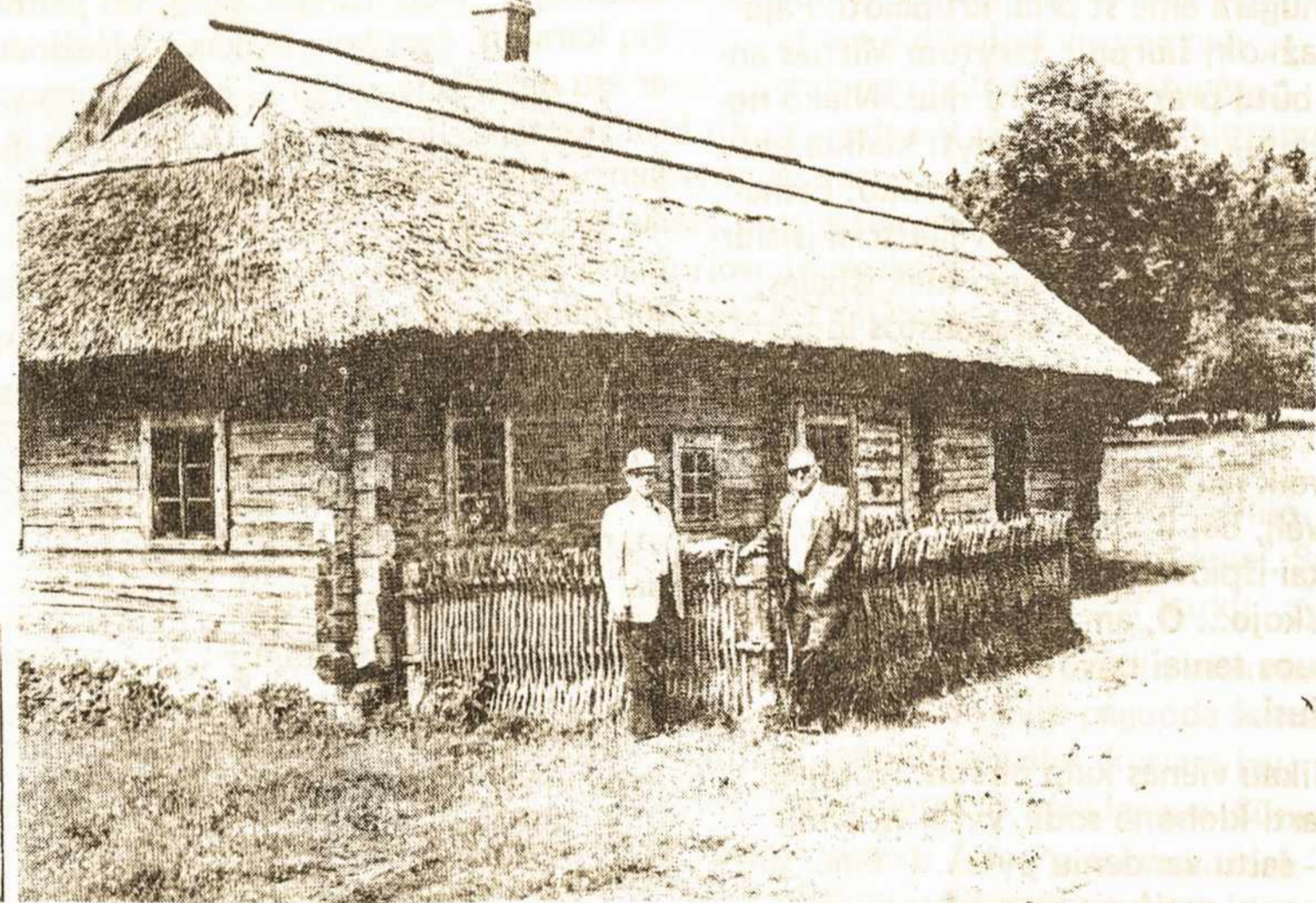
Reuterio agentūra paskelbė trumpą, bet labai įdomią žinutę, kad Argentina sutinka iš naujai pasiskelbusių nepriklausomų Baltijos valstybių įsileisti 100 tūkstančių rusų emigrantų. Užsienio reikalų ministras Guido Di Tella pasakė, kad tie žmonės nenori pasilikti Baltijos valstybėse, bet nenori grįžti ir į Rusiją. Manoma, kad Baltijos valstybės prieš šią galimybę nesipriešins, ypač Latvijai, nes rusai sudaro pusę jos gyventojų.

Lietuvių sielovadoje Vokietijoje talkins kun. Aleksandras Hoffman. Jis su tėvais grįžo iš Sibiro į Lietuvą, čia besimokydamas išgyveno 9 metus. Gera kalba lietuviškai. Jis birželio 29 d. Miunchene buvo įšventintas kunigu ir dabar darbuojasi Miuncheno vyskupijoje.

INFORMACIJOS CENTRAS

Lietuvoje įsteigtas Katalikų Bendrijos centras, vadovaujamas vysk. Sigito Tamkevičiaus, telks ir platins žinias apie Lietuvos katalikus. Katalikų Bendriją pasaulyje. Šiam tikslui lietuvių ir anglų kalbomis bus leidžiamas mėnesinis biuletėnis "Katalikų Bažnyčia Lietuvoje", siuntinėjamas periodinių leidinių redakcijoms, užsienio informacijos katalikiškoms agentūroms. Jame bus duodama žinių apie valstybės ir Vatikano ryšius su Lietuvos Katalikų Bendrija, vyskupijų ir katalikiškų organizacijų veiklos pranešimų. Tų organizacijų sąrašė yra Lietuvių katalikų mokslo akademija, Vyskupo M. Valančiaus blaivystės draugija "Caritas", ateitininkai.

Karaliaučiuje ir visoje vadinamoj Kaliningrado srityje tėra tik vienas kunigas — Anupras Gauronskas, kuris neturi nei savo namų, nei bažnyčios. Sekmadieniais Karaliaučiuje jis laiko trejas Mišias išnuomotoje sporto salėje. Laiko pamaldas bažnyčių griuvėsiuose, privačiuose namuose, kapinėse, šventoriuose lenkams, lietuviams, vokiečiams, rusams. Kaliningrado srutyje yra net 18 stačiatikių bažnyčių.

Etnografinis muziejus Rumšiskėse. Senasis Lietuvos kaimas. Žemaičių gyv. namas. Stovi J. Šidlauskas su giminaičiu. 1989 m. vasara.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO

POR CORRESPONDÊNCIA F:273-0338

VIEŠNAGĖ PAS VALDOVA

PETRAS BABIČKAS

Prisimindami ir pagervdami neseniai mirusį rašytoją PETRĄ BABIČKĄ, spausdiname šią jo, prieš karą, rašytą apysaką.

O buvo tada 1919 metai. Lietuva kėlės. Dėl nepriklausomo gyvenimo kariavo... Viešpatie mano — galvoju. Sūnus galvą už tėvynę deda, o aš čia ant maišo dolerių sėdžiu. O dar Stasiukas juokias: "Prastų lauktuvių atvežė tėvelis — tik žali popierėliai". Ką išmano vaikas apie dolerių galybę? ...

Išėjau ir aš, basčiaus nuo fronto į frontą. Kariavau ir sūnaus ieškojau. Gi kartą gaunu iš klebono laiškėly: "Važiuk, girdi, labai serga žmona". Atvažiuoju po savaitės ir stačiai klebonijon. "Kas gi, sakau, yra, kad ne ji pati ir ne vaikai laišką parašė?"

O jis: "Jeronimai, sako būk vyras. Tavo Jurgis, girdi, buvo atvažiavęs į namus... Toks žvalus kareivėlis, bene koks vyresnysis... o tavęs nerado. Pasidžiaugė dienelę namuose, o kitą naktį..."

Čia Karalius staiga trenkė galva į stalą ir jo nugara ėmė stipriai krūpčioti. Pajutau kažkokį šurpulį, tarytum Mirties angelas būtų praskridęs pro mus. Nieko nesakiau, bijodamas sutrikdyti klaikią niurį tylą. Laimei, neilgai tai truko. Pamačiau, kad Karaliaus akys vėl aštriai įsisiurbė į mane. Veidas jo buvo kiek išbalęs, bet ramus, tik kietos suspaustos lūpos rodė, kiek šis žmogus kenčia...

— Taigi, — sunkiai atsiduso Karalius, — beveik jau visa... Tą naktį ne tik sūnų kareivėlių, bet ir visus mano brangiuosius plėšikai išpiovė, nukankino... Mat, dolerių ieškojo... O, amžiną atilsį, mano žmonelė juos seniai buvo klebonui paslėpti nunešusi.

Palikau vienas kaip pirštas. Norėjau pasikarti klebono sode, vyrai virvėmis rišo — šaltu vandeniui pylė... Ir ėmė, sūnau mano, maišytis man galvoje. Pusę metų klebonijoje lovoje išgulėjau, kaip negyvas, o kai pakilau, kažin kas nušvito man galvoje. Ir profesoriai, kurie mana gydė, klebono išrašyti iš didelių miestų, — negalėjo atsistebėti. Sako: "Mes, tave į užsienį paimsime... Tu tokią ligą nugalėjai..." O kokia liga buvo, aš ir šiandien nežinau... Tik nuo to laiko nemielia man būti tarp žmonių... Čia miške, aš susitinku ir Jurgį — karininką, ir Stasį — artoją ir žmonelė — draugužėlė gegelė pakukuoja, ir dukrelė — drebulėle pavirpa, kaip toje pasakoje...

Palaike mane klebonas dar pusę metų pas save: būnu ramus, tylus, knygas ėmiau skaityti... Pamačiau iš jų, koks pa-

saulis platus ir kokie mes — maži, kokie ji šaukia? mes, žmonės, baisūs, baisūs... Ir ėmiau aš kas dieną klūpoti nuo ryto lig vakaro — savo ir žmonių nuodėmes atmelsti, o naktimis būdavo, išeinu į mišką, ir man taip gera, rodos, medeliai man švelnius žodžius kalba, šakelės jų mane, nuvargusį glamonėja... O kai paryčiui paukšteliai ima Dievą garbinti — vargonų nereikia — visa, kaip per atlaidus.

Ir sako kartą klebonas, geras tai žmogus buvo, amžiną atilsį "Pastatysiu tau, Jeronimai, iš tavo dolerių miške vienuolyną — gyvenk ir ten Dievą garbink, o bažnyčioje visą dieną neklūpok — žmonių į kalbas nevesk... Dievui maldų reikia, bet geras darbas jam labiau įtiksi".

Ir sutvarkė jis, ot, kaip matai, mano gyvenimą. Knygų padovanojo, ir radiją nupirko, o šita moteris, kuri mane maitina, tai — klebono giminaitė... Ir gyvenau aš čia vienas... Kaip gis, kaip gis. Ne vienas. Nagi, matei sūnau, mano šeimyną prie Liūnagio, ogi ir čionai...

Vaikus savo dažnai aplankau. Kenčia jie, vargšeliai, žiemą nuo speigų ir šalčių, bet į trobą neina. Nebegali. O argi žmonės nekenčia? Ogi Kristus ar mažiau kentėjo?

Juokės anksčiau žmonės iš manęs, apkalbinėjo: "Neprotingas, sako, tas paukščių karalius, čyst kaip vaikas..." Nežinau, ar esu neprotingas, bet aš niekam nenoriu skersai kelio atsistoti. Gyvenu sau ir jiems — savo sparnuotiesiems bičiuliams... Jie dabar už mane rudenį į svieta, kaip mano pasiuntiniai, išklysta, o pavasarį vėl mane, vargšą, aplanko, naujienų iš tolimų kraštų ant sparnų atgabena. Padžiugina senj. Gal ir suvaikėjau kiek į senatvę, nežinau, tik visi mano jaunystės draugai į Juozapato pakalnę nukeliauvo, o mane Dievulis vis laiko, tur būt, čia esu labiau reikalingas...

Žiemą glūdžiu čia kampelyje ir po pasaulį mintimis klajoju. Stebuklingas tas radijas. Matau, rodos, kaip žmonės visur linksmintas, duonuoja. visos tautos susirenka čia... Ir jaučia mano širdis, kad mes visi esame broliai, tik — nelaimingi vargo broliai... Nerandam mes tokio žodžio, kuris mus suvienytų, kuris mūsų vargus išnaikintų...

Kartais naktį pašaukia mane sūnus — Ažuolas: "Tėveli, aš esu laisvoje tėvynėje? ..." klausia. "Taip, vaikeliai..." Dukrelė — drebulė skundžiasi: "Tėveli, man taip šalta... Visi mane užmiršo, lankyk mane dažniau". "Gerai, dukrele", — sakau. O Stasiukas — uosis svajuoja: "Aš taip norėčiau būti sodininku. Visą žemę apsodinčiau kvapiomis rožėmis, ir prie kiekvienos trobos augtų obelis, vyšnios, ir jos žydėtų baltai baltai..." "Gerai, sūneli", — sakau — "visa padarysime, kiek galime. Tik žmonelė nieko nesako. Ji tik ošia, ošia... Girdi? Rodos,

Prielango sustojo aukštas plačiapetis bernas:

— Dėde, ar aš galiu eiti į Girinius? Šiandien šeštadienis.

— Eik, Juozeli, eik, žinoma...

Bernas šyptelėjo ir dingo.

— Mergičką turi, šelmis, tenai... Tegū eina. Parsives čionai rudenį, tegū suka gūžtą mano pastogėje. Ar paukštelis, ar žmogus — vis tas pats. Bus kas senatvėje mane pavaduoja. Geras jis žmogus, ir Dievo padarėlius myli... Tai tu nieko negirdi? Šaukia. Šaukia.

Karalius gailiai sudejavo ir, uždengęs veidą rankomis, ėmė linguoti. Pradžioje nesumojau, kas daryti, maniau, tuoj nurims, bet juo toliau, juo labiau ir tąsiau aidėjo jo klaikus skundas: ai-ai-ai, ai-ai-ai...

Išbėgau į kiemą ieškoti šeiminkės. Ji pati skubėjo, nes jau buvo išgirdusi.

— Kas jam? — susijaudinęs paklausiau

— Užeina retkarčiais, kai susigraudina

— Kaip jį nuraminti?

— Nuraminsime, vaikeliai, nuraminsime... Vaistą turime.

Išbėgusi į seklyčią, šeiminkė nė nepažiūrėjo į Karalių, o tuojau įjungė radijo aparatą. Pasklido sodri simfoninė muzika. Karalius krūptelėjo, įsmeigė žvilgsnį į lubas, perbraukė sau per kaktą, paskum atsikėlė nuo stalo ir, sustojęs ties langu, tarytum po sunkaus darbo, giliai įkvėpė į krūtinę oro. Paskum, lėtai atsukęs galvą į Kristaus kančią, plačiu mostu persizegnojo ir kniūbščias virto į lovą.

NAUJA JUOSTELĖ

ANTANAS ŠABANIAUSKAS garsiausias Lietuvos pramoginės muzikos artistas naujai įgrotoj jo gražiausių interpretacijų juostelė. "MŪSŲ LIETUVA".

GARSIAU NEGU GELEŽINIS VILKAS

Jubiliejiniais Šv. Kazimiero metais (1484-1984) Toronte, Kanadoj, vyko Pasaulio Lietuvių Katalikų Kongresas. Jį sveikinom su malda ir linkėjimas, kurie, Aukščiausiojo Apvaizdai vedant, išsipildė gal net žymiai greičiau ir pilniau, negu mes galėjom svajoti.

**JUBILIEJINIŲ ŠV. KAZIMIERO
METŲ PROGA
BUŠAUKTĄ PASAULIO LIETUVIŲ
KATALIKŲ KONGRESA
SVEIKINAME SU VISU NUOŠIRDUMU
MELSDAMI AUKŠČIAUSIĄJĮ
KVĖPIMO, DRĄSOS IR JĖGOS
IŠTENGTI'
KAD ŠV. KAZIMIERAS, GYVAS IR
PO 500 METŲ,
LIETUVIŲ IŠEIVIJAI,
BROLIAMS – SESĖMS LIETUVOJ
IR VISAM PASAULIUI
IŠ AUKŠTAKALNIO, PER MUS,
KANDIEN ŠAUKTŲ NEPALYGINAMAI
GARSIAU,
NEGU GELEŽINIS VILKAS NUO
GEDIMINO KALNO,
KAD LIETUVA – GYVA.**

KAZIMIERAS" SÃO PAULE

Brazilijoj yra gan paplitęs CASIMIRO ne tik vardas, o ir pavardė. Tai gan įdomi tema, reikalaujanti tam tikros studijos. Juk vien tik São Paulo telefonų knygoj, 30 asmenų-šeimų, nešiojančių Kazimiero pavardę: 28 – CASIMIRO ir 32 CASIMIRO (kas yra tas pats, ir tariama vienodai: Kazimyro).

Ir São Paulo Miesto Savivaldybos choro (Coral Paulistano) chorvedys, juodukas, vadinasi Roberto Casimiro (taiigi! Robertas Kazimyro). Susipažinęs su lietuviais ir perskaitęs šv. Kazimiero gyvenimą – São Casimiro –, pats pasisiūlė giedoti šv. Kazimiero šventėj JUVENTUS klube; ir džiaugiasi "dabar galėdamas sąmoningai ir su pasididžiavimu nešioti savo šeimoj Lietuvos globėjo pavardę". Jis dar turi du brolius – Casimiro.

São Paule yra ir Lietuvos šventojo gatvė – Rua SÃO CASIMIRO (Chacara Pouso Alegre rajone).

Halina Mošinskienė PASKUTINIS GYVENIMO DAINOS AKORDAS...

*"Neišėik, neišeik tu iš sodžiaus,
Nepaliki žilvyčių žalių...
Be tavęs vakarai bus nuobodūs,
Be tavęs nebus sodžiuje dainu..."*

Su gėla ir liūdesiu aš menu dainas brangios tėvynės, kurios taip dažnai ramindavo nostalgijos nuotaikas – Brazilija – Kraštas toks svetimas viskuo, toks neįaukus kol susigyvensi.

Pripratau, susigyvenau A. A. Monsenjoras Pijus Ragaižinskas prijaukino. Nuo 1953 m. mano visos šeimos būstinė buvo S. Paulo lietuvių parapijos atspara, R.K. Šv. Juozapo Bendruomenė. Teko daug kuo padėti visokiais lietuvių kultūros ir kalbos išlaikymo atvejais. Bet tai jau liko praeityje. Ir toje praeityje teko susipažinti su A. A. VIKTORU TATARŪNU.

Tada jis buvo choristas L.K. Bendruomenės labai stipraus choro. Bet, kai tekdavo ruošti kokį nors viešą pasirodymą, kokį spektaklį, ne kartą, bet dauge-

ly atvejų Viktoras Tatarūnas buvo scenos aktorius. Jo tokia rami taikinga asmenybė buvo jauki bendrame darbe.

Kiek laikas leisdavo neatsisakydavo dalyvauti. Būdavo toks tinkamas vaidinimas, tojas visokiame rolėse, toks savas natūralus...

Metų bėgyje keitėsi choro vadovai; ir Viktoras tapo choro dirigentu. Tai nebuvo lengvi metai. Daugelis choristų sukūrusių savas šeimas atsimušė į kasdienybės rūpesčių užtvaras. Daugelis išvyko kitur savos "laimės" ieškoti. Bet... Jei reikalas būdavo be "išeities", jis niekada neatsisakydavo sujungti visas dainuojančias pajėgs ir jas pristatyti viešumai kiekviename svarbiame LIETUVIAMS pasirodyme.

Pradžioje repertuaras kartodavosi, bet Viktoras tuo nepasitenkino. Gavęs galimybes dainų LIETUVOJE dainuojamų, jis ne vien papildė savo repertuarą populiariomis dainomis, bet ir giesmyną Šv. Mišių apeigų. Ir tikrai atsidavusia širdimi jas įgyvendindavo, publikos nuostaba. Savo sūnų Audrij irgi pripratino gerbti muziką, tai turėdavo ir palydovą parankiai. Jo didžius nuopelnus lietuvių išeivijai Brazilijoje, tuo pačiu Lietuvai, jau yra iškėlęs V. Zelinos Kibonas kun. Juozas Šeškevičius; ir tai jrode visa S. Paulo lietuvių kolonijos visuma dalyvavusi to grabingo patrioto laidotuvėse. Aš tik pasigedau V. Zelinos Šv. Juozapo šventovės varpo paskutinių dūžių, kai nešė tuos garbingus palaikus gatvėmis, kuriose jis skubėdavo per tiek ilgų metų, – BAŽNYČIOS paskutinio atsiveikimo su ištikimu jai tarnu.

P. S. Viktoras Tatarūnas dalyvavo 1957 m. vaidinime "Kultūrinė Misija", ir 1962 m. S. Čiurlionienės "Pinigėliuose", režisuojant Halinai Mošinskienei. Su juo bendrauti buvo malonu ir jauku.

Mano atmintyje lieka šviesūs atsiminimai. Juos perduodu kaip paguodą šeimai, ypatingai senukui tėveliui, kuriam jau antro sūnaus netektis nėra lengva. Sūnui Audriui ir dukrai Ana Paulai linkiu sekėti tėvo pėdomis į Nepriklausomos Lietuvos didingą ateitį.

CONHEÇA O NOSSO JOVEM SANTO
LEIA A VIDA DE

SAO CASIMIRO

O PRIMEIRO SANTO JOVEM LEIGO
DA ERA MODERNA
1458-1484

PRESENTEIE OS AMIGOS COM
ESTE LIVRO MARAVILHOSO

"MŪSŲ LIETUVA" – RUA JUVENTUS, 28

CIRURGIÃ DENTISTA
CIRANÇAS E ADULTOS
PREVENÇÃO E TRATAMENTOS
ODONTOLOGICO

Dra. Lisley Novaes Rinkevicius

HORARIO: 9-12, 13-17, 18-20
Horario a marcar Fone: 914-7293

R. Jundiapéba 473, S/3 – Vila Zelina
CEP. 03143 SÃO PAULO – SP

MŪSŲ ŽINIOS

VASARIO 16-TOSIOS, 74-SIS
MINĖJIMAS S. PAULYJE

tradiciniai įvyko saulėtą sekmadienį V. Zelinos priemiestyje.

Pradėta 3 val. p.p. Šv. Juozapo bažnyčioje pamaldomis, kurias koncelebravo kun. Juozas Šeškevičius ir kun. Petras Rukšys. Giedojo R.K. Liet. Bendruomenės Choras vad. Salvador Stavelė, vargonėliais palydint Audriui Tatarūnui.

Apytuščioje mūsų šventovėje tie patys palinkę senukai ir senutės, keleta skautų. Choristės visos tautiniais rūbais. Veltui dairiausi tų likučių dar gyvenančių S. Paulyje Lietuvos Nepriklausomybės laikų auklėtinių. Tikriausia saulėta diena išvyliojo į "pajūrį", o kiti gal nutarė, kad dabar jau turėtume švęsti "Atgautos Nepriklausomybės" data, t.y. 1990 m. kovo 11 dienos.

Tačiau tie kurie išaugome ir subrendome nuo 1918 m. Vasario 16-tos de jure paskelbtoje Nepriklausomoje Lietuvos Respublikoje, toji data visada liks širdyje atžymėta. Tą datą mes gerbiame su padėka už tuos 32-jus laisvės ir kultūrinio žydėjimo bei gerbūvio metus. Tai ką mes išsivežėm iš Lietuvos yra mums nuolatinė paskata išsilaikyti lietuviais ir kitiems padėti.

Šv. Mišių "homilijoje" klebonas Juozas Šeškevičius labai jautriai įsigyvenęs į dabarties Lietuvos išsilaisvinimą, vis dar kartojo ir minėjo 50-metinės vergijos tautos kančias. Bet ne kančiose reikia ieškoti pagalbos.

Reikia sugrąžinti lietuviams Lietuvoje pasitikėjimą savo pajėgomis, taip kaip tai vyko 1918 m. kai sudeginta, apgriauta, apiplėšta LIETUVA stojosi ant savų kojų. Aš dar viliausi išgirsti bent vieną žodį menantį – sugrįžimą.

Ar daug kas dabar veržiasi sugrįžti, palikti viską čia šilumoje ir atiduoti savo pajėgumo likučius. Gyvenimas parodys ateity.

Po pamaldų buvo padėtas vainikas prie "Laisvės Paminklo" aikštėje ir sugiedota giesmė "Marija, Marija".. Oficialioje programos dalyje, kuri vyko S. Miguel Arcanjo salėje programą prave-

AULAS PARTICULARES
de Idioma Lituano
falar com Nijolė às 2as, 3as,
e 6as. feiras das 13 às 17 hs.
tel. 273-0338.

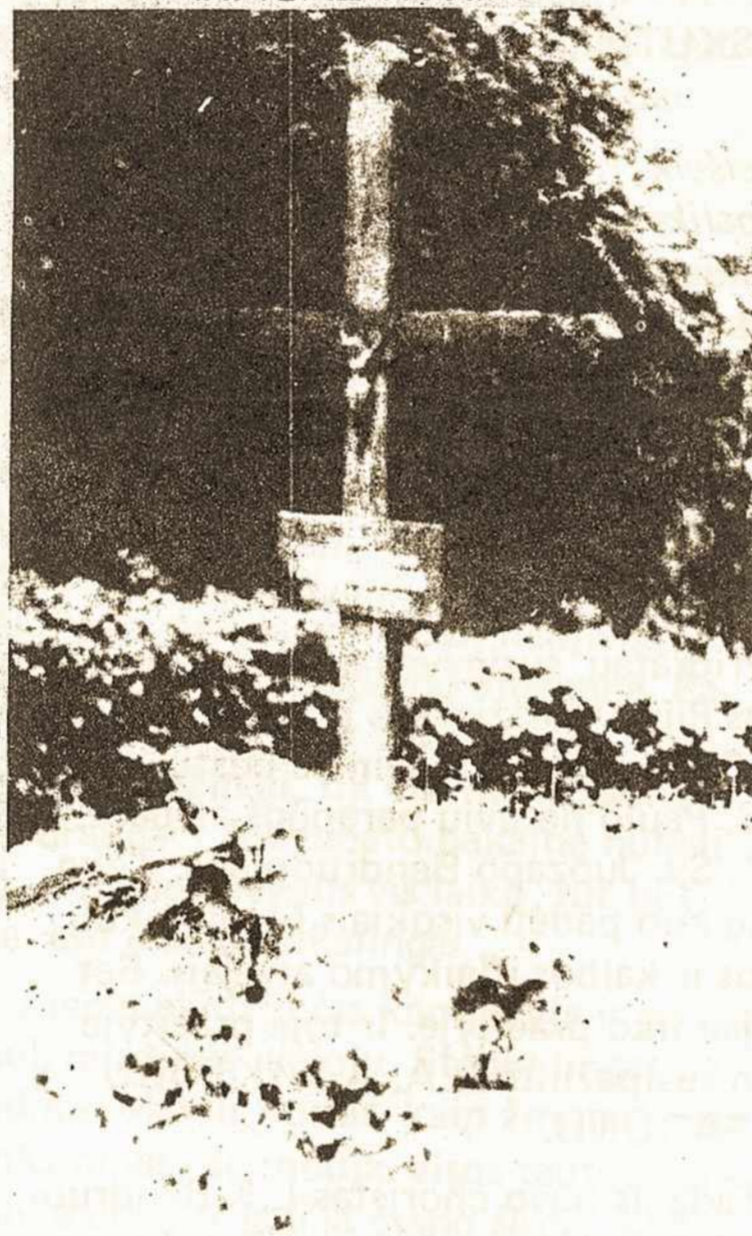
AULAS
PORTUGUÊS – INGLÊS – LITUANO
Tradução e versão – 272-1489.

dė Br. Liet. Bendruomenės vice-pirm. ponio Vera Tatarūnienė, sveikino ir kalbėjo pabrėždama šios datos svarbą.

Sveikino S. Paulo miesto atstovas Edson Falanga, Lietuvių Sąjungos pirminkas Algimantas Saldys, Jaunimo Sąjungos atstovas. Pranešėjos buvo Ana Paula Tatarūnaitė ir Nilza Cieleauskienė. Po trumpos pertraukos, tautinių šokių grupė "Nemunas" pašoko pora šokių, choras padainavo dvi dainas, vad. Salvador Stavalai, pianu palydėjo p. Tašketo. Prieš meninę dalį buvo prisimintas a.a. maestro Viktoras Tatarūnas 1 min. tyła. Programa buvo užbaigta Lietuvos himnu.

Publikos buvo apytuščioje salėje negausiai. Atrodo, kad mūsų kolonija iš tikrųjų labai greitai "ištirps" ir senajai kartai išnykus, teliks kuklūs atsiminimai, kuriuos gal karts nuo karto portugališkai minės Lietuva.

Halina Mošinskienė
**PAMIRŠTAS PRELATUS PIJUS
RAGAŽINSKAS**

Prie šio straipsnio įdedame a.a. Prelato Pijaus Ragažinsko kapo nuotrauką, darytą praeitais metais. Iš jos matome, kad prelatas Pijus, kaip nebuvo pagerbtas Brazilijoje, taip liko pamirštas ir Lietuvoje. Jo troškimas buvo mirti Lietuvoje, bet kad tai neįvyko, tai bent jo pelenai buvo nužabenti tėviškėn ir ten iškilmingai palaidoti.

**TRADUTOR PUBLICO
VERTÉJAS**
ALEKSANDRAS BOGUSLAUSKAS
(F:241-2831)

Do lituano p/portugues e vice
versa: documentos oficiais, certidões de casamento, obitos, etc.

Prelatas Pijus ramiai ilsisi, bet yra žmonių, kurie negali ramiai pailsėti, matydami tokį prelato Pijaus užmiršimą ir Jo kapo apleidimą. Mums neatrodo, kad tai pasenusio asmenybės kulto poreiškiai, o mūsų pačių savigarbos reikalas: nepagerbdami beveik 50 metų mūsų tarpe dirbusį kunigą ir Dievo tarną, mes savęs nepagerbiame.

Taip rašo vienas prelato Pijaus gerbėjas: "Kodėl užmiršome a.a. prelata Pijų Ragažinską? Jau keli metai praėjo, kai netekome brangaus prelato Pijaus. Jis yra palaidotas Lietuvoje, Vilkaviškio apskr., Pajevonyje. Tai yra mano ir prelato Pijaus parapija, kur jis gimė ir užaugo. Jis yra mano brolio kapitono Vinco Šukio, kuris 1942 m. Gestapo buvo nukankintas, mokslo draugas.

Mano giminės dažnai aplanko Pajevonijų kapines ir mato tą liūdną vaizdą. Visi klausinėjasi, ar prelatas neturėjo giminų ar draugų, kurie galėtų sudėti porą šimtų dolerių pastatyti padoriam paminklui. Man, kaip prelato parapiečiui, labai rūpi šis reikalas. Giminės iš Lietuvos rašo, kad yra du buvę draugai kunigai, kurie žadėjo pastatyti paminklą. Aišku, ir jiems reikia pagalbos. Taigi ragina mus prisidėti.

Aš manau, kad ir su mažomis pastangomis mes galime prisidėti prie prelato Pijaus Ragažinsko paminklo pastatymo, pravedami vaju mūsų kolonijoje. Gera proga būtų kaip tik dabar, artinantis penkmečiui nuo a.a. prelato mirties. Tai mano didelis rūpestis ir troškimas. Tikiuosi, kad bus daugiau prelato gerbėjų, kurie dosniai prisidės prie šio sumanymo".

Algirdas Šukas

Faktas yra aiškus ir problema reali. Dabar tik reikia sujunginti ir sujaudinti mūsų visuomenę ir greitai laiku praveisti šį vaju. Manau, kad aukas bus galima rinkti šv. Juozapo ir šv. Kazimiero klebonijose, o gal ir Seselės bei Sąjunga imsis kokių iniciatyvų.

Kas liečia aukų pervežimą į Lietuvą, tai galės pasirūpinti kun. Pranas Gavėnas, kuris taip pat prelatui artimas parapijos parapijietis, iš Suvalkų Kalvarijos.

AUKOS PREL. PIJŪS PAMINKLUI
Mookos Saleziečiai USA \$50,00

AULAS DE LITUANO
NA CASA DA JUVENTUDE
VILA ZELINA
serão ministradas por Marcus Lipas
às segundas-feiras, de 19:30 até 21:30.
Inicio das aulas dia 9 de março.

MŪSŲ MIRUSIEJI

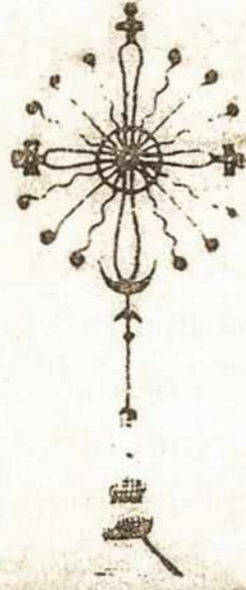

JUOZAS GAVĖNAS

Vasario 14, nakties metu užpultas smarkaus smegenų priepuolio (derrame cerebral), sekančią dieną, gavęs ligonių patepimą iš brolio — kun. Prano —, Sta. Veronica ligoninėj, São Paule, pasimirė JUOZAS GAVĖNAS. Iki priepuolio išvakarių žvalus, linksmas ir juokdarys, ant greitųjų iškeliavo amžinybėn sulaukęs 85 metų.

Atvykęs į Braziliją 1926 metais su visa Gavėnų šeima (tėvai su penkiais vaikais; dvi dukterys, jau ištekėjusios, liko Lietuvoj), po visiem imigrantam įprasto didelio vargo "fazendose", São Paule

IMPORTANTE: A reunião dos passageiros da excursão será no dia 14 de Março de 1992 às 10:00 hrs. na sede da CETEMAR TURISMO, Rua Sete de Abril, 342 — 9º andar — conj. 90/94

Mūsų gerbiamo parapijos klebono KUN. PRANO GAVĖNO
broliui
AŲA

JUOZUI GAVĖNUI
mirus

giliai užjaučiame mūsų mielą klebolą kun. Praną, velionės šeima ir visas gimines tiek Brazilijoj, kiek Lietuvoje.

Kun. Petras Urbaitis
Kun. Petras Rukšys
Visi parapiečiai

surado darbo pirmiausia kaip viešbučio garsonas, o vėliau prasimušė į virėjus. Gyveno Casa Verde rajone. Linksmas, apukrus ir paslaugus, kol pajėgė, dalyvaudavo lietuviškuose parengimuose ir šventėse.

Išaugino keturis sūnus, kurių vienas (Albertas) prieš kiek laiko žuvo eismo nelaimėje.

Buvo palaidotas Cachoeirinha kapinėse.

7-tos dienos Mišios buvo atlaikytos vasario 23 dieną (Mokoje, Juventus ir Casa Verde).

UŽSIMOKĖJO UŽ "M.L."

Ona CORALON	Cr.20.000,00
Magdalena VINKŠNAITIENĖ	Cr.10.000,00
Nijolė ŽALKAUSKIENĖ	Cr.10.000,00
Vanda VALIULIS	Cr.10.000,00
Magdalena BUITVYDAS	Cr.10.000,00
Algimantas SALDYS	Cr.25.000,00
Jonas MAKUSEVIČIUS	Cr.10.000,00
Aleksandras MIKALAUSKAS	Cr.25.000,00
Elzbieta MEDEIKIENĖ	Cr.10.000,00
Veronika PAKALNIŠKIENĖ	Cr.10.000,00
Angela PUMPUTIENĖ	Cr.10.000,00
Olga VASILIAUSKAS	Cr.10.000,00
Jonas CHOROCIEJUS	Cr.20.000,00

EXCURSÃO "VILNIUS 92"

CONEXÃO MAIS RÁPIDA PARA LITUÂNIA — em 14 horas de voo com o JUMBO 747-400 da LUFTHANSA

S a i d a — dia 12 de julho

2 semanas na Lituânia com tudo pago: excursões, hotéis e todas as refeições.

Guias falando português e lituano.

Preços especiais para casais e famílias com crianças.

Após esta excursão, opção para permanecer por mais tempo na Lituânia ou outros países da Europa.

Organizamos também excursões complementares.

PREÇOS EXCEPCIONALMENTE BAIXOS! FAÇA SUA RESERVA JÁ. TEMOS POUCOS LUGARES.

N. B. REITERAMOS ESSE CONVITE, EM ESPECIAL, A TODOS OS BRASILEIROS QUE JÁ CONHECEM TUDO, MENOS A LITUÂNIA. VALE A PENA. FAÇAM SUAS RESERVAS.

RESERVAS, FOLHETOS E MAIS INFORMAÇÕES, favor solicitar na C E T E M A R com Dr. U. VIGNOLA ou ALEKSANDRAS BOGUSLAUSKAS Telefones: 258-5955, 255-0474, 241-2831. Endereço: Rua 7 de Abril, 342 — 9º conj.90/94 — CEP 01044 - SÃO PAULO. ou na LUFTHANSA — Av. São Luiz, 59. Tel. 256-9833

Lufthansa

MŪSŲ ŽINIOS PATIKSLINIMAS

Praeitame ML-vos numeryje a. a. Viktoro Tatarūno nekrologijoje įsivėlė keletas klaidų, kurias dabar norime pataisyti.

Parašyta kad paskutinius 3 metus vadovavo chorui. Turi būti 32 metus. Rašoma: "nepamiršo padėti vėliavas". Turi būti: "pakelti ir nuleisti vėliavas."

KOVO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmes.

- 01 – Casimiro Paukštys
- 02 – Dorival Martins Pinheiro Jr.
- 04 – Halina Mošinskienė
- 05 – Carlos Alberto Pakalnis
- 07 – Francisca Garško
- 08 – Jorge Prokopas
- 11 – Graziela Maria Šiaulys
- 13 – Hércules Cilisuskas
- 15 – José Tadeu Roquette Machado
- 15 – Antanas Rudys
- 16 – Cristina G. V. S. Czarlinski
- 19 – Juozas P. Lisauskas
- 20 – Elena Greičius Augustaitis
- 21 – Afonso Augusto Pinto Jr.
- 21 – Fernando Tuunelis
- 24 – Albina Mickevičius
- 26 – Vera Gregaliūnas

Sąjungos - Aliança
Valdyba

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Antonia Pocius LAUKSAS

Cr. 10.000,00

Stasys MAKUŠKA

Cr. 10.000,00

Ona NEMICKAS

Cr. 10.000,00

Auka bei talka lietuviškai
spaudai – parama savajai tautai

REIKIA

BALTU 1/2 LITRO BUTELIŲ
(Sucos de frutas)

ŠV. JUOZAPO KERMOŠIUI,
PRAŠOME ATNEŠTI Į
V. ZELINOS KLEBONIJA.

KARNAVALAS LITUANIKOJ

Kas norėtų praleisti karnavalą svečių namuose Lituanikoj, prašomi rezervuoti vietas su dona Angelica tel. 215-3135 ar su dėde Juozu tel. 63-5975.

CARNAVAL NA LITUANICA
Reservas com D. Angelica ou Pe. José

Šio GARBĖS LEIDĖJA

ELZBIETA MADEIKIENE

Sulaukusi 90 metų savo amžiaus (kovo 9 d.)

Miela sukaktuvininę nuoširdžiai sveikina visa seima, linki dar daug stiprybės, geros sveikatos ir gausios Dievo palaimos.

Prie šiu sveikinimų jungiasi ML-vos redakcija bei bendradarbiai ir širdingai dėkoja už paramą spaudai.

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI

LIDIA ir APOLINARAS JOČIAI

Sūnaus REINALDO antrų mirties metinių proga (vasario 25 d.)

Širdingai dėkojame gerbiamai Jočių šeimai už paramą spaudai, kartu liūdime dėl sūnaus mirties ir reiškiamo solidarumą

Administracija

Tautos Globėjo Šventė

SEKMADIENĮ, KOVO 8 DIENĄ
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ

PROGRAMA

16 val. ŠV. MIŠIOS ir šv. Kazimiero paminėjimas.

KOVO 11 d. LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS atstatymo paminėjimas

MENINĖ PROGRAMA

SUNEŠTINĖS VAIŠĖS

ASSEMBLÉIA GERAL ORDINARIA ANUAL – EDITAL DE CONVOCAÇÃO

A ALIANÇA LITUANO BRASILEIRA DE BENEFICÊNCIA E ASSISTÊNCIA SOCIAL cumprindo determinações contidas nos artigos 18 a 21 de seus Estatutos Constitutivos, convoca seus associados para participarem da Assembléia Geral Ordinária Anual, a se realizar no dia 15 de Março de 1992 às 16:00 hs., no recinto de sua sede social à Rua Lituânia nº 67, Capital, São Paulo, a fim de ser deliberada a seguinte Ordem do Dia:

- 1) – Abertura e leitura da ata anterior;
- 2) – Relatório da Diretoria Executiva;
- 3) – Relatório do Conselho Deliberativo;
- 4) – Relatório do Conselho Fiscal;
- 5) – Assuntos Gerais.

Não havendo número legal para reunião em primeira convocação, ficam os Srs. Associados convocados para se reunirem em segunda convocação às 16:30 hs. no mesmo dia e local. Será válida a reunião realizada em segunda convocação, com a presença de qualquer número de associados presentes.

São Paulo, 06 de Fevereiro de 1992

Algimantas Saldys
Presidente da Diretoria

Adilson Puodžiūnas
Secretário da Diretoria